

ВОЛИНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

ФАКУЛЬТЕТ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ

МАТЕРІАЛИ

ІХ Міжнародної науково-практичної конференції

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ
УКРАЇНСЬКОГО ТА ЗАРУБІЖНОГО
МИСТЕЦТВ: КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ,
МИСТЕЦТВОЗНАВЧИЙ,
ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТИ»**

24–26 травня 2024 року

Львів – Торунь
Liha-Pres
2024

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Андрущенко Віктор Петрович – доктор філософських наук, професор, член-кореспондент НАН України, академік НАПН України, заслужений діяч науки і техніки України, ректор Українського державного університету імені Михайла Драгоманова;

Цьобь Анатолій Васильович – доктор наук з фізичного виховання і спорту, професор, заслужений діяч науки і техніки України, ректор Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Охманюк Віталій Федорович – кандидат мистецтвознавства, професор, заслужений діяч мистецтв України, декан факультету культури і мистецтв Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Хацінський Ярослав – PhD, професор, завідувач кафедри музичного мистецтва Поморської академії у Слупську (Польща);

Русаков Сергій Сергійович – кандидат філософських наук, доцент, в.о. директора Навчально-наукового інституту філософії та освітньої політики Українського державного університету імені Михайла Драгоманова;

Федоришин Василь Ілліч – доктор педагогічних наук, професор, заслужений діяч мистецтв України, декан факультету мистецтв імені Анатолія Авдієвського Українського державного університету імені Михайла Драгоманова;

Розова Тамара Вікторівна – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософської антропології, філософії культури та культурології Навчально-наукового інституту філософії та освітньої політики Українського державного університету імені Михайла Драгоманова;

Прокопович Тетяна Анатоліївна – кандидат психологічних наук, доцент, заступник декана факультету культури і мистецтв з наукової роботи Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Каленюк Ольга Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри образотворчого мистецтва Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Авраменко Дмитро Костянтинівич – кандидат мистецтвознавства, доцент, завідувач кафедри дизайну Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Зарицький Андрій Олександрович – заслужений артист України, доцент, завідувач кафедри музичного мистецтва Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Козачук Олег Дмитрович – заслужений працівник культури і мистецтв України, доцент кафедри хореографії Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Москвич Ольга Дмитрівна – кандидат філософських наук, доцент, завідувач кафедри культурології Волинського національного університету імені Лесі Українки;

Віхляев Михайло Юрійович – доктор юридичних наук, професор, директор Центру українсько-європейського наукового співробітництва.

Актуальні проблеми розвитку українського та зарубіжного мистецтв: культурологічний, мистецтвознавчий, педагогічний аспекти : матеріали ІХ Міжнародної науково-практичної конференції (с. Світязь Шацького району Волинської області, 24–26 травня 2024 року) ; Волинський національний університет імені Лесі Українки. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2024. 296 с.

ISBN 978-966-397-390-6

УДК 7((477)+(100))(062.552)

ISBN 978-966-397-390-6

© Волинський національний університет імені Лесі Українки, 2024

© Українсько-польське наукове видавництво «Liha-Pres», 2024

інституції почали активно запроваджувати можливості діджиталізації у роботі та мають значний потенціал на світовому культурному середовищі.

Література:

1. Маньковська, Р. В. Новітні технології у формуванні сучасного музейного простору. *Питання історії науки і техніки*, 2013. С. 78-80.
2. Русаков С.С. Вплив імерсивних технологій на сприйняття мистецтва в контексті трансформації сучасного артринку: культурологічні аспекти дослідження. *Питання культурології*, 2023, № 41. С. 121-133.
3. Белікова М.В.. Запровадження інноваційних технологій в музеях України. 2015. С. 302-306.
4. Ярکا У., Голошук Р., Ханас О. Актуальні питання оцифрування бібліотечних фондів України. 2016. С. 330-331.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-390-6-42>

САМОРОЗВИТОК МАЙБУТНІХ ДИЗАЙНЕРІВ ТА ФАХІВЦІВ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ З ВИКОРИСТАННЯМ ДИСТАНЦІЙНИХ ПЛАТФОРМ

Чернова Т. Ю.

*кандидат педагогічних наук, доцент,
декан факультету технологій та дизайну*

*Український державний університет імені Михайла Драгоманова
м. Київ, Україна*

Дистанційні платформи (ДП), актуальні для навчання та саморозвитку здобувачів освіти, потребують постійного оновлення, адже система освіти України зазнає серйозних змін та, відповідно, невідкладних рішень, які б підвищували рівень ефективності саморозвитку майбутніх фахівців у закладах вищої освіти (ЗВО) з урахуванням їх освітніх потреб, побудови успішної професійної кар'єри в умовах діджиталізації.

Дистанційне навчання (ДН) – це «нова форма організації освітнього процесу, що поєднує традиційні та новітні інформаційні технології навчання, заснована на принципі самостійного здобуття знань, переважно з використанням телекомунікаційного принципу доведення основного навчального матеріалу до студента та інтерактивної взаємодії між студентами та викладачами як безпосередньо в процесі навчання, так і при оцінюванні знань і вмінь, набутих ними в процесі навчання» [3, с. 83].

Інтерактивна взаємодія, як основа діджиталізації, під час освітнього процесу з використанням ДП відкриває для майбутніх дизайнерів та фахівців технологічної освіти додаткові можливості навчання, відповідно і збереження та популяризації мистецтва:

- навчатися без обмежень у часі та відстанях, обирати зручний час для цього;
- навчатися індивідуально, збиратися малими та великими віртуальними аудиторіями, не відволікатися на рекламу під час навчання;
- одночасно поєднувати навчання на декількох платформах;
- розвивати власні думки та генерувати ідеї, як індивідуальні, так і колективні;
- отримувати консультації на постійній основі в необмеженій кількості;
- отримувати інсайти, які впливають на актуальність проєктів та вибір пріоритетних напрямів у їх реалізації, знаходити партнерів;
- планувати та проєктувати на всіх рівнях: від університетського до міжнародного.

Платформи ДН сприяють підвищенню ефективності освітніх процесів всіх форм навчання в жаклих умовах війни, пандемії та інших невизначених умов, полегшуючи адаптацію до саморозвитку майбутніх дизайнерів та фахівців технологічної освіти. Завдяки ДП освітній процес у ЗВО триває у різних форматах: дистанційний, очний, змішаний та сприяє конкурентоспроможності майбутніх професіоналів на ринку праці.

Використання ДП у саморозвитку дизайнерів та майбутніх фахівців технологічної освіти на факультеті технологій та дизайну в Українському державному університеті імені Михайла Драгоманова набуває законодавчого впровадження. З розвитком інноваційних цифрових технологій здобувачами освіти відбувається практичне усвідомлення того, що у часи глобалізаційних змін не відвідуючи освітній заклад, можливо отримати якісну освіту, розвиватися віддалено, але професійно [1, с. 172].

Ми виокремили основні сервіси та платформи, за допомогою яких було організоване ДН майбутніх дизайнерів та фахівців технологічної освіти в УДУ імені Михайла Драгоманова:

1. Zoom, Google Meet, Microsoft Teams, Skype – платформи, які активно застосовуються для проведення онлайн-занять;
2. Google Classroom, «Нові знання» – онлайн-платформи, які застосовуються як електронні класні журнали та щоденники з можливостями ДН;
3. Google Forms, «Всеосвіта», «НаУрок» – платформи, за допомогою яких можна легко і зручно створити тести, самостійні роботи або ж використати готові розробки;
4. Coursera, EdX, EdEra, Prometheus, Skillshare, Udemy, Khan Academy, Futurelearn, Teachable, Moodle – відкриті платформи з великою

кількістю онлайн-курсів для саморозвитку та управління самонавчанням, для підвищення кваліфікації та створення власних освітніх програм.

5. Інструменти штучного інтелекту – пошукові платформи ChatGPT, Perplexity AI, Hebbia, Clickable.so, Booth.ai, Elevenlabs.io та ін.

6. Відкриті соціальні мережі та закриті месенджери [2, с. 315].

Варто відзначити, що під час використання ДП суб'єктам освітнього процесу варто врахувати деякі особливості та обмеження:

- здобувач освіти, який обирає свій темп навчання має бути дисциплінованим та вмотивованим;

- відсутність доступу до мережі у зазначений розкладом час обмежує час на спілкування з одногрупниками та викладачами та пропуском важливих «живих моментів», що виникають під час навчання;

- брак занять у вигляді лекцій та практикумів під час навчання має компенсуватися у діяльності під час практики або безпосередньої роботи.

Отже, поки дистанційні платформи не спроможні у повній мірі замінити майбутнім дизайнерам та фахівцям технологічної освіти очну форму навчання, проте щорічне збільшення кількості здобувачів у дистанційній та змішаній освіті, їх прагнення до саморозвитку, говорять про те, що завдяки оновленню дистанційних платформ на постійній основі, впровадженню інноваційних технологій, використанню штучного інтелекту, підвищенню рівня професійної компетентності професорсько-викладацького складу сприятиме підвищенню рівня ефективності дистанційного навчання у закладах вищої освіти, збереженню та популяризації мистецтв в Україні та Світі заради миру.

Література:

1. Чернова Т.Ю. Дистанційні платформи для саморозвитку майбутніх вчителів технологічної освіти. Актуальні питання графічної підготовки: теорія, практика та шляхи розвитку. Трудове навчання та технології; сучасні реалії та перспективи розвитку: праці XII та IX міжнар. Наук.-практ. конф (Київ, 19-20 травня 2023р.). Київ, 2023. С. 314-317.

2. Корильчук Н.І., Первак М.П., Чернова Т.Ю. Аналіз дистанційних платформ для навчання та саморозвитку в умовах воєнних реалій. Журнал Академічні візії. 2023. № 15. URL: <https://zenodo.org/records/7561777> (дата звернення: 03.05.2024).

3. Sadeghi M. A Shift from Classroom to Distance Learning: Advantages and Limitations. International Journal of Research in English Education. 2019. Vol. 4, no. 1. P. 80–88. URL: <https://doi.org/10.29252/ijree.4.1.80>